

Charles-Eugène Delaunay, i el moviment de la Lluna (1816-1872, França)

Charles-Eugène Delaunay va ser un astrònom i matemàtic francès que va estudiar el moviment lunar. Els seus avenços van ser molt importants per les teories planetàries.

Va néixer el 1816 a Lusigny-sur-Barse, França. Quan era jove va ser enviat a Troyes a viure amb un dels seus oncles. Allà va mostrar ser una gran promesa tant a l'escola, on va excel·lir en matemàtiques, com amb la seva afició de fabricar aparells mecànics.

El 1833 va anar a París on va estudiar enginyeria primer i matemàtiques i astronomia després. Va estudiar a l'École Polytechnique on va tenir de professor a Jean-Baptiste Biot.

Delaunay va publicar diversos treballs sobre les pertorbacions d'Urà el 1842 i 1843. A més, va treballar en una teoria lunar i va publicar "Mémoire sur une Méthode nouvelle pour la détermination du mouvement de la Lune" el 1846. Aquest article contenia el que avui es coneix com el "mètode de Delaunay".

De 1845 a 1850 va impartir cursos a l'École des Mines i el 1850 va ser nomenat professor a l'École Polytechnique. També des d'aquell any va ocupar una càtedra de mecànica a la Sorbona.

El 1855 va ser nomenat membre de l'Académie des Sciences.

Quan les observacions de l'òrbita de la Lluna van mostrar que es desviava de la seva trajectòria teòrica, Delaunay va suggerir el 1865 que això es podia deure al període de rotació de la Terra que s'alentia a causa de la fricció mareal.

El 1860 i el 1867 va publicar dos volums sobre la teoria lunar "La Théorie du mouvement de la lune". Delaunay va trobar la longitud, la latitud i la paralaxi de la Lluna com a sèries infinites.

Va morir el 1872 als 56 anys, ofegat en un accident en vaixell.